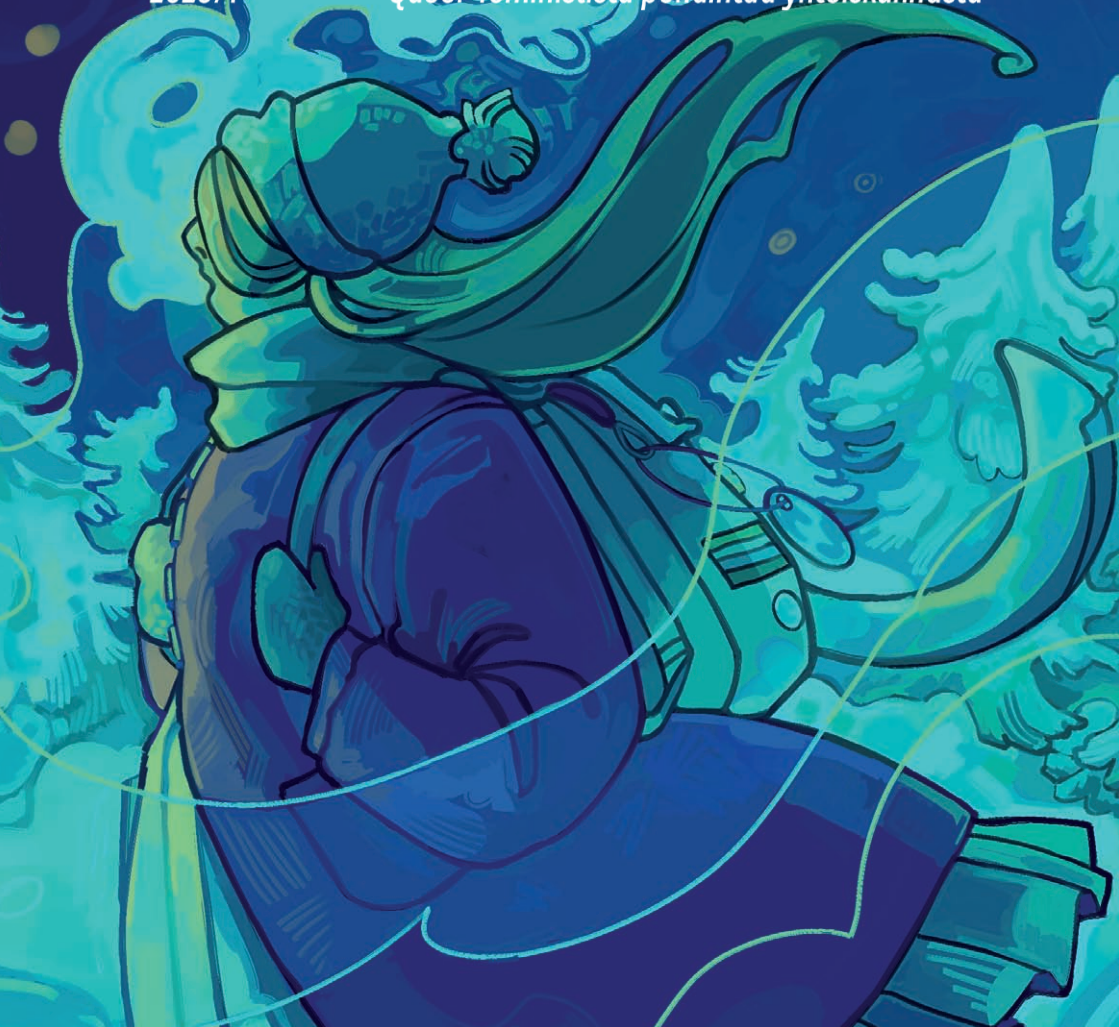

AKKOJEN HORINOITA

2025/1

Queer-feminististä pohdintaa yhteiskunnasta

TOIMITUS:

Päätoimittaja ja graafikko:
H-P Ontto-Panula (ontto-panula.com)

Kansikuva:
Iiro Alvar Rantanen
(IG @pinkramiel)

Toimittajat ja avustajat:

Satu Tani (IG satuplaneetta)
Sara Valta (sarasadeart.com)
Loru (IG @artsesandcraftses)
Saippualla peseytyvä mystikko
Eppu Wikström (IG @ukko_epu)
Mico Ekberg (Bsky @puppeboi.bsky.social)
Pinja Peltonen (IG/Bsky @spinssi)
Pii Anttonen (IG @piianttonen)
Eeli Laaninen (muhvu.com)
Paju Ruotsalainen
Ihmisenkaltainen

Akkojen Horinoita 2025/1
ISSN 2984-2956 (painettu)
ISSN 2984-357X (verkkojulkaisu)
Painosalama, Turku, 2025
1. painos, 200kpl

Lue verkkoversiota:
ontto-panula.com/akkojenhorinoita

PÄÄKIRJOITUS

Ennen Akkojen Horinoiden aloittamista viime vuonna olin yrittänyt tehdä vastaavanlaista yhteistyössä tehtyä julkaisua jo pitkään. Monet näistä ideoista kuitenkin kariutuivat, sillä vaikka miten yritin saada tekijöitä mukaan, en saanut vastauksia tekijöitä etsiviin some-julkaisuihini. Ajattelin pitkään, että ongelma oli uuteen projektiin sitoutumisen epävarmuus, etteivät tekijät halunneet hypätä mukaan juttuun, jonka laadusta ei ole takeita. Olen nyttemmin muuttanut suhtautumistani, seurattessani sitä, miten Google, Meta ja muut isot verkkoalustat alkavat yhä näkyvämmiin ja näkyvämmiin sensuroida sisältöä, jota he eivät halua nähdä. Yksi näistä sensuurin kohteiksi joutuneista sisällöistä on organisoituminen. Verkkoalustat tekevät voittonsa meidän kaikkien huomiostamme, joten tietenkin alustat näyttävät käyttäjilleen sisältöä, joka saa heidät jatkamaan selaamista. Lehden tekeminen vaatii taukoa sosiaalisesta mediasta ja sehän ei tuota voittoa!

Kyseessä ei ole kuitenkaan välttämättä vain alustojen taistelu käyttäjiensä ajasta, vaan myös suurempi poliittinen taistelu. Lehden tekeminen voi johtaa siihen, että tekijä voimaantuu ja ymmärtää omat vaikuttamisen mahdollisuutensa. Hän huomaa, että voi ihan itse tehdä lehden lisäksi paneelikeskustelun, queer-bileet, mielenosoituksen tai liittyä vaikkapa ammattiliittoon. Mikä pahinta, entinen somen suurkuluttaja saattaa muuttua aktiiviseksi poliittiseksi kansalaiseksi, joka muuttaa poliittista järjestelmää, tehden siitä somejättien kannalta hirveän hankalan! Mistä voitto sitten tahkotaan?

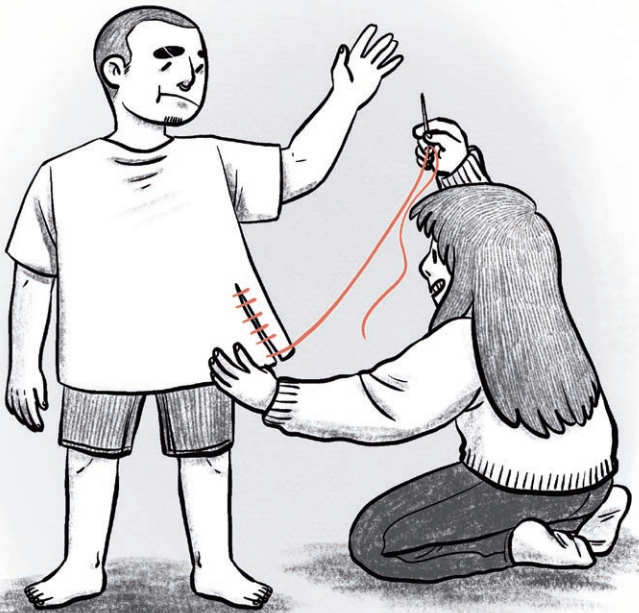
Syy Akkojen Horinoiden etenemiselle painoon asti oli se, ettää käytin vihdoinkin aktivistien suosimia kikkoja porukan innostamisessa. Otin suoraan yhteyttä tekijöihin, joiden toivoin osallistuvan ja sen jälkeen kun ensimmäinen lehti oli valmis, menimme paikalle erilaisiin tapahtumiin, joissa sana lehdestämme voi lähteä kiertämään suusta suuhun.

Jos siis nyt tuntuu siltä, että sinä haluaisit kirjoittaa tai piirtää (tai miksei jotain muutakin) tähän lehteen, laita viestiä osoitteeseen rhlehk@utu.fi. Asiasta saa myös vinkata taitaville kavereilleen, sillä suusta suuhun kulkenut viesti on paljon vallankumouksellisempaa, kuin se, mikä pitää laimentaa Instagramin algoritmiä varten.

Päätoimittaja:
H-P Ontto-Panula

OTA VASTUU.
JOS OSTIT SEN,
KORJAA SE.

SISÄLLYS

Pääkirjoitus (H-P)	1
Moniongelmaiset munasarjani (Pinja)	3-7
Autisteja, koiria, objekteja: Pohdintaa posthumanismista (Mico)	8-13
NU (Loru)	14
Sydän on oikealla (Satu)	15
Leikkaukset uhkaavat nuorten yhdenvertaisuutta (Eppu)	16-18
Miksi viestiä sarjakuvalla? (H-P)	19-20
Suomi ja kolme pahaa haltijakummiä (Sara)	21
Tarrasota natseja vastaan (H-P)	22-23
Terapia (Ihmisenkaltainen)	24-28
Mikromuovimies (H-P)	29
Saavutettavasta terveydenhuollosta on tulossa katoava resurssi (Sara)	30
Genitaalikirurgian jälkeen (Pii ja Eeli)	31-36
Ukon horinoita	37

Tämän sivun kuvitus: H-P OnttoPanula

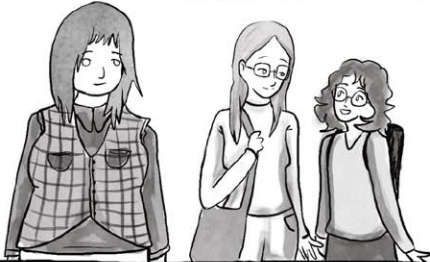
Koniongelmaiset munasarjani

Sisältövaroitus:
kiusaaminen ja
painopuhe.

Teksti ja kuvat: Pinja Peltonen

Viimeistään yläasteella oli selvää, että kehoni oli erilainen. Murrosikäni alkoi jo 10-vuotiaana ja hormoni-toimintani eli omaa elämänsä.

Olin aina ollut selvästi muita isompi. Kouluterveydenhoitajat eivät saaneet painoani putoamaan, eikä kukaan tiennyt miksi.

Kun muilla ikätovereillani vasta alkoivat kuukautiset, omissani alkoivat jo ensimmäiset häiriöt. Parin vuoden jälkeen kuukautiseni eivät olleet enää kuukausittaisia.

Kevät 2017

eksä

Diagnoosini oli munasarjojen monirakkuloireyhtymä, eli lyhennettynä PCOS. Koska minulla ei ollut lähiaikoina aikomuksia yrittää lapsia, ei gyne antanut kuin e-pillereireseptin, laskun käteen ja toivotti pärjäälemään. Koska ainoa vaihtoehtoni tällaiseen tutkimukseen oli silloin yksityisellä, maksoin tästä lystistä 250€.

Minulla ei ollut tuossa vaiheessa ollut pillereitä yli vuoteen niiden mielialavaikutusten takia. Olin koko ajan masentunut ja ärtynyt, mikä on yleinen e-pillereiden sivuoire.

Mutta ilman pillereitä minulla ei ollut parikymppisenä enää kiertoa ollenkaan. Heteroparisuhteessa olevalle sen tuoma epä tietoisuus oli epämiellyttävää ja aloitin ne lopulta uudelleen.

Kun täytin 26, olin jo koittanut viittä eri pillerimerkkiä. Jokaisen kohdalla kävi aina samoin. Noin parin vuoden ajaksi oireeni helpottuivat, kunnes teho alkoi hiipua ja jälleen minun piti olla hakemassa uutta reseptiä.

E-pillerit eivät ole halpoja, enkä ole koskaan saanut niihin Kela-korvaustakaan, vaikka ne on kirjoitettu minulle sairauden hoitoon.

Jokaisen uuden merkin kohdalla toivoin aina, että vaikutus kestäisi pidempään. Olen aloittanut sheivaamisen 12-vuotiaana ja se on alkanut suoraan sanottuna vituttamaan.

PCOS:ää sairastaville tarjotaan yleensä oireita lievittämään vaikka e-pillereitä. Itselläni ei ole aikeissa hankkia lapsia, vaan oireiluni on lähinnä kosmeettista, joten vahvempaa lääkitystä en todennäköisesti saisi.

Nykyään minulla on kierukka, sillä se tuli pitkällä aikavälillä paljon halvemmaksi, kuin koko ajan hommata uusia ja kalliimpia pillereitä.

Maksoin siitä saman verran, kuin yhdeksän kuukauden pillereistä, ja sen tehon on luvattu kestävän seitsemän vuotta.

Se tuli aivan järkyttävän kokoisessa paketissa.

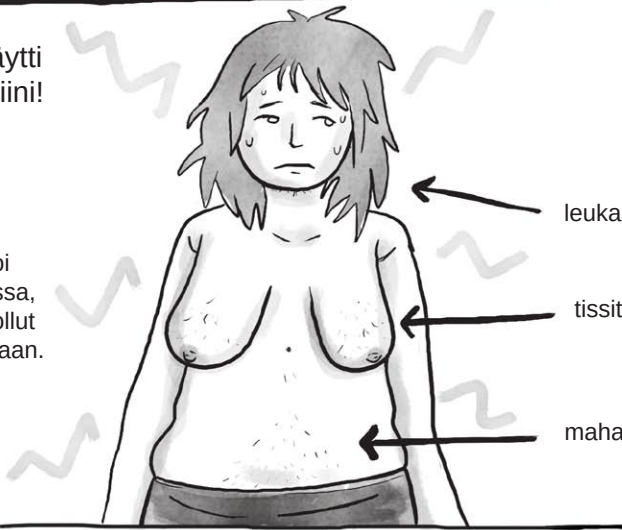
Kierukan laittoon liittyvä kipu on yleinen pelotteen aihe, mikä saa monet myös kieltäytymään sen hankkimisesta kokonaan. Itse sain onneksi hyvän etäkonsultaation ennen toimenpidettä ja kehotuksen ottaa reilusti särkylääkettä ennen, kuin saavun.

Sain jopa pienen stressilelun puristeltavaksi ja minulle kerrottiin vaihe vaiheelta mitä oltiin tekemässä.

Se vaan räjäytti
PCOS:n käsiini!

Karvoja alkoi
kasvaa paikoissa,
joissa niitä ei ollut
aiemmin ollenkaan.

Olen pitkään pohtinut e-pillereiden hakemista
oireiden helpottamiseksi, mutta lääkkeiden hinnan
ja omavastuusuuden nousut ovat vaikuttaneet
päätöksentekooni. Kaikesta on pitänyt säästää ja
kun tämä nyt kuitenkin on vain "kosmeettista".

On henkisesti raskasta tuntea itsensä
jatkuvasti vähemmän naiseksi näiden oireiden takia.
Mitkään #girlboss- tai #selflove-postaukset somessa
ei poista sitä, että en ITSE näe itseäni
tarpeesi viehättävänä.

Tiedän, ettei minusta koskaan mitään IG-mallia saa,
mutta olisi joskus mukava pitää esimerkiksi shortseja
kaupungilla ilman tunnin sheivaamisrumbaa.

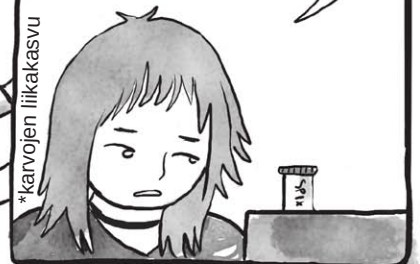
En tykkää oikein ajatuksesta alkaa
deittaillakaan, karvaisuuden takia.

Ironista kyllä, myös siskolani
alkoi aikuisiässä esiintyä
hirsutismia*. Hän sai siihen
lääkityksen, joka ei toiminut.
San hänen kautta saman
lääkkeen kokeiluun.

En ole kauhean
optimistinen, mutta
onpahan yritetty.

*karvojen liikkasvu

AUTISTEJA, KOIRIA, OBJEKTEJA – POHDINTAA POSTHUMANISMISTA

Teksti ja kuvat: Mico Ekberg

Tutustuin itse posthumanismiin loppusyksystä 2024, kun aloitin kurssin, jonka aihe oli ”tämän hetken Kuumimmat aiheet taiteellistieteellisessä tutkimuksessa”. Posthumanismi ei ole erityisen uusi asia ja on ollut terminä ja ajattelun tapana varsin pitkään, mutta minun on edelleen vaikea käsittää sitä kokonaisuudessaan. Selittääkseni, mitä posthumanismi on, lainaan tässä kohtaa Karoliina Lummaan ja Lea Rojolan (2020) tekstiä kirjasta ”Posthumanismi”, sillä he selittävät minusta parhaiten mitä posthumanismi on.

”Posthumanistinen ajattelu etsii vaihtoehtoisia, ei-essentialistisia ja ei-hierarkkisia tapoja ymmärtää erilaisten olioiden ominaisuuksia ja keskinäisiä suhteita. Posthumanistisen ajattelun lähtökohtana on ajatus ihmisestä, joka ei määriy vastakohtaisessa (ja usein myös väkivaltaisessa) suhteessa ei-inhimilliseen. Ihmistä ei siis pidetä älyllisiltä, fyysisiltä, psyykkisiltä tai sosiaalisilta ominaisuuksiltaan ylivertaisena ei-inhimillisiin organismeihin tai koneisiin verrattuna. Ihminen ei enää ole kaiken mitta. Posthumanismi on essentialismien, intentionaalisesti käsitetyin toimijuuden sekä kielellisesti käsitetyin subjektiivisuuden kritiikkiä, jolloin sillä on myös vahva eettinen ja poliittinen lataus. Posthumanistisessa ajattelussa pyritään kiinnittämään huomiota myös ihmisen erityisyyteen, mutta erityisyyden lähtökohtana on se tosiasia, että ihminen on kehittynyt yhdessä erilaisten materiaalien ja teknologisten muotojen kanssa, muotojen, jotka ovat radikaalisti ei-inhimillisiä mutta jotka ovat tehneet ihmisen siksi, mitä hän on.”

Tämä essee pohjautuu koulutyöhöni, jossa käsitelen posthumanismia itselleni tärkeiden aiheiden kautta: autismin kirjo ja vaatesuunnittelu.

AUTISMI JA POSTHUMANISMI

Autismi tai autismikirjo, on laaja-alainen keskushermoston kehityksellinen häiriö (Duodecim & Lumikukka Socada, 2019). Autismi on synnynnäistä ja vaikka jokainen autisti on hieman erilainen, samoja ydinpiirteitä voidaan tunnistaa jokaisella: haasteet sosiaalisessa vuorovaikutuksessa ja kommunikaatiossa, aistien välittämä tietoa on poikkeavaa, vaikeudet toiminnan ohjauksessa ja poikkeavan voimakas hermoston ylikuormitus ja stressitason nousu (Autismiliitto, 2023). Olen itsekin autisti. Sain diagnoosini aikuisena, mutta piirteitä on näkynyt lapsesta asti. Olen aina ollut hyvin stressialtis ja kuormitun esimerkiksi äänistä ja kirkkaista valoista helposti. Minulla on myös haasteita kommunikaatiossa. Ihmisten ymmärtäminen on toisinaan varsin haastavaa, erityisesti uudet tilanteet saavat minut helposti lukkoon. Olenkin opetellut tietoisesti ulkoa erilaisia keskusteluita ja kun olen uudessa tilanteessa, seuraan muita, miten he etenevät ja reagoivat.

Vaikka autismissa on jonkin verran elämää haastavia аспектеja, on autismissa myös hyviä puolia. Itselläni ne ovat vahva oikeudentaju ja syvä keskittyminen asioihin, jotka kiinnostavat minua (Autismiliitto, 2023). En ole myöskään ainoa, jolle posthumanistiset aiheet ovat tuoneet mieleen autismin kirjo. Erityisesti autismin ja kyborgin yhteys nousee esiin erilaisissa tutkimuksissa (Farhangi ym., 2021; Reddington & Price, 2016). Tämä ei ole toisaalta ihme. Kyborgia kuvataan usein loogisena, monotonisena ja kylmänä olentona, jonka ihmisyyttä me voimme pohtia. Nämä samat piirteet on usein yhdistetty autisteihin. Toisaalta, posthumanistiselta kannalta katsottu autismin ja kyborgi kuvaston yhteys on loistavaa, sillä se laajentaa käsitystämme ihmisyydestä ja kommunikaatiosta.

Eräs erikoisempi ilmiö autismin kirjolla on objectum-seksuaalisuus. Objectum-seksuaalisuus, (tunnetaan myös nimellä objektiseksuaalisuus, objectophilia tai OS), on kun ihminen kokee seksuaalista vetoa esineisiin. Toki, kaikki autistit eivät ole objektiseksuaaleja taikka kaikki objektiseksuaalit autisteja, mutta iso osa objektiseksuaaleista on autismikirjolla (Gatzia & Arnaud, 2022; Simner ym., 2019). Tutustuin itse aiheeseen, kun ystäväni kysyi, haluaisinko katsoa hänen kanssaan dokumentin ”Married to Eiffel Tower”(2008). Dokumentissa seurataan kolmea objektiseksuaalia, Eija-Riittaa, Amya ja Naishoa, joka on nykyisin nimeltään Erika. Näistä kolmesta Erika on naimisissa Eiffel-tornin kanssa. Erika on myöhemmin ilmoittanut julkisesti, että hän ei allekirjoita dokumenttia ja kokee sen yliseksualisoivan häntä ja hänen ystäviään.

Erika Eiffelin elämästä on myös kirjoitettu kirja ”Rautaiset rakastajat – matka Eiffelin maailmaan” (2012). Kirjan on kirjoittanut journalisti Janne Flinkkilä. Sen sijaan, että kirjassa Kuvailtaisiin lineaarisesti Erika Eiffelin elämänvaiheita, kirja kulkee ajallisesti Flinkkilän mukana; kun Flinkkilä saa tietää objektiseksuaaleista, kun hän ensimmäisen kerran haastattelee Erika Eiffeliä ja miten hän päättää muuttaa Berliiniin kirjoittaakseen Erikasta kirjan. Kirjailijan ja Erikan keskusteluista, sekä kirjailijan huomiot Erikasta avaavat Erikan ja objektiseksuaalien maailman selkeästi.

Sekä dokumentista että kirjasta käy ilmi, että objektiseksuaalit ovat tietoisia siitä, että heidän yhteisössään on paljon autisteja. Dokumenttiin osallistunut Amy kertoo dokumentissa suoraan olevansa autismin kirjolla. Keskustellessani ystäväni kanssa kirjasta, huomasimme että kirja korosti Erikan autistisia piirteitä, vaikka Erika ei itse ole autisti. Emme tiedä, halusiko kirjailija vain korostaa Erikan piirteitä vai voisiko Erika mahdollisesti olla diagnosoimaton autisti. On

kuitenkin hyvä tietää, että naisille ja tytöille autismin diagnosoiminen on usein haastavampaa verrattuna poikiin ja miehiin (Rynkiewicz ym., 2019; Zener, 2019).

Objektiseksuaalisuus on minusta hyvä linssi posthumanistiselle tarkastelulle. Objektiseksuaalit poistavat ihmisen kanssakäynnin keskiöstä. Rakkaus ja parisuhde ovat kuitenkin asioita, jota useimmat ajattelevat kahden ihmisen väliseksi, eikä objektin ja ihmisen.

Rakkauden kohteena ei myöskään tarvitse välttämättä olla rakennus, vaan se voi olla myös pehmoeläin, älylaite tai vaikkapa puu. Voimme argumentoida, että autistien kokemaa objektiseksuaalisuutta ja rakkaus esineitä kohtaan on vain hermoston eri tavalla tulkitsemaa aistiviestintää, muun muassa synestesian kautta (Gatzia & Arnaud, 2022; Simner ym., 2019). Syynä voi olla myös fetissi tai autismin aiheuttamat sosiaaliset haasteet (Gatzia & Arnaud, 2022). Jos kuitenkin palaamme dokumenttiin, luemme erilaisia keskustelupalstoja, esimerkiksi redditin r/objectum_sfw, voimme nähdä objektiseksuaalien aktiivisesti kommunikoidavan oman rakkauden kohteensa kanssa. ”Married to Eiffel tower” dokumentissa voimme nähdä, kun Erika sillittää eri rakkauden kohteitaan, muun muassa Eiffel tornia ja Berliinin muuria, keskustelemaan heille, on läsnä ja yhteydessä. Kyseessä on kuitenkin parisuhde. Yksilön on täytynyt kommunikoida jollain tasolla objektin kanssa, jotta parisuhde voi syntyä.

Sekä autistien, että objektiseksuaalien kokemukset ovat hyviä linssejä posthumanistiseen tutkimukseen. Erityisesti objektiseksuaalien autistien kokemukset voivat hyvin avata ylilajista kanssakäyntiä ja sitä voisi soveltaa esimerkiksi ihmisen, koneen ja kyborgin välisen suhteen ymmärtämiseen ja tutkimiseen.

MUOTI, POSTHUMANISMI JA KOIRAT

Tutustuin oman alani, eli muodin ja vaatesuunnittelun, posthumanistisiin suuntauksiin. Kurssin luennoilla, joilla tutustuin posthumanismiin, ei erityisesti tullut mitään vaatesuunnittelun näkökulmasta, joten lähdin etsimään erilaisia artikkeleita. Löysin suunnittelija Iris van

Herpenistä ja hänen suunnitteluprosessiaan kertovan artikkelin (Smelik, 2022). Iris van Herpen yhdistelee perinteisiä vaateen valmistuksen tekniikoita uusiin tekniikoihin, kuten 3D-printtaukseen. Koin aluksi turhautumisen tunteita, kun kävin suunnittelijan asuja läpi. Abstrakteja, näyttäviä asuja. Kauti ja toisinaan hieman pelottaviakin asuja. En kuitenkaan ymmärtänyt, miten nämä asut liittyvät

posthumanismiin. Jos posthumanismissa on tärkeä vähentää ihmiskeskeisyyttä, niin en koe näiden vaatteiden olevan sitä, sillä vaikka ihmisen muoto abstraktoituu, on ihminen silti vaateen keskiössä, ihminen kantaa vaatetta.

Etsiessäni lisää tietoa, löydän Annamari Vänskän artikkelin ”How to do humans in fashion: Towards posthuman critique of fashion” (2018). Artikkelissa Vänskä puhuu, kuinka voimme hyödyntää posthumanistista kritiikkiä, kun puhumme vaatteista ja vaatesuunnittelusta. Erityisesti Vänskä nostaa esiin, että meidän täytyy pyrkiä pois ihmiskeskeisyydestä, eli antroposentrismistä, muotia ajatellessamme. Tekstissään Vänskä käyttää esimerkkinä koirille tehtyjä vaatteita, kuinka alun perin ideana on ollut suojata koiraa säältä, mutta usein vaatteet ovat kuitenkin muuta kuin suojaavia. Koirille suunnitellut vaatteet tuovat esiin, että voimme ajatella vaatteita ilman ihmistä.

On kuitenkin hyvä huomioida, että Vänskä myös mainitsee koiran nousseen eläimen tasolta uudelle tasolle; lemmikki. Koira koetaan yhtenä perheen jäsenenä ja häntä kohdellaan myös niin. Koiran pitää käyttäytyä ihmisen päättämällä oikealla tavalla, joten koira viedään kouluun kuin lapsi. Koiran pitää myös näyttää siistiltä ja hyvältä, joten se puetaan ja trimmataan ihmisen valitsemalla tavalla.

Kirjoittaessani tätä tekstiä, meillä on hoidossa puolisoni siskon koira. Viedessämme koiraa ulos, kiinnitän normaalia enemmän huomiota, miten omistajat ovat pukeneet koiransa ja kommunikoiivat omien ja muiden koirien kanssa. Koirapuistossa tapaamme kaksi miniatyyri pinseriä, joilla molemmilla on haalarit päällä. Ne suojaavat kylmältä. Haalarit ovat kuitenkin keskenään eri väriset, toinen mustavioletti ja toinen tumman sininen. En usko, että koiraa kiinnostaa, minkä väriset haalarit sillä on päällä. Onko haalarien värit valittu siksi, että omistajat osaavat erottaa koirat toisistaan? Koirat ovat kyllä eri värisiä ja sen näkee, vaikka haalarit ovat päällä. Ehkä koirat eivät pidä siitä, että vaate haisee toiselle koiralle? En osaa sanoa.

Koirapuiston ulkopuolelta kulkee chihuahuaa ulkoiluttava ihminen. Chihuahua alkaa luonnollisesti haukkumaan koirapuiston koirille, chihuahuat ovat ennen olleet vahtikoiria. Omistaja reagoi koiransa haukkumiseen käskemällä koiran lopettaa räksytys. Samalla koirapuistossa olleista pinsereistä toinen alkaa haukkua takaisin. Hänen omistajansa ei sano mitään. Pohdin itsekseni, miksi koiran pitää lopettaa haukkuminen, jos se on sille luonnollinen asia. Se ei erityisesti häiritse muita, kuin ihmisiä. Me emme koe tarvetta räksyttää, joten oletamme, että koiran pitäisi tietää sama.

Palaan takaisin Iris van Herpeniin ja luen ajatuksella Smelikin raportin van Herpenin vaatesuunnittelusta ja työtaivoista. Smelikin mukaan van Herpenin vaatteet ovat posthumanistisia, koska ne rikkovat tuttua ihmismuotoa ja niiden teossa yhdistyy perinteisiä puvun teon työtapoja, kuten ompelua, mutta myös uusia teknologioita, kuten 3D-printtausta. Van Herpenin studiolla työllistetään usein muitakin, kuin pelkästään ompelijoita ja kaavoittajia. Myös arkkitehdit ovat olleet mukana tekemässä Iris van Herpenin asuja. Alkuperäiset asut ovatkin jokseenkin kovista materiaaleista luotuja, mutta ajan saatossa van Herpen on pyrkinyt lisäämään vaatteisiin liikkettä, sillä entisenä tanssijana liike on hänelle tärkeää.

Yksi vaatteista, jonka Smelik nostaa esiin on eräänlainen kasvat peittävä päähine Syntopia -vaatemallistosta. Päähine peittää mallin kasvat, mutta samalla päähineen monille tasoille printatut kasvat saavat aikaan efektin, kuin malli olisi kääntänyt kasvojaan sivulta toiselle ja liike olisi jäänyt pysähdyksiin. Syntopia mallistossa van Herpen halusi tutkia liikettä ja oli inspiroitunut linnuista ja lentoon lähden liikkeistä. Kun katson päähinettä, minulle tulee mieleen Vänskän pohdinnat vaatteista ja koirista. Minulle tulee mieleen jostain syystä ”pup hood”, yleensä nahasta tai tekonahasta tehty kasvat peittävä päähine, joka muistuttaa koiran naamaa. Samoin kuin van Herpenin päähine, pup hood peittää käyttäjänsä kasvat ja näyttää katsojalle jotain aivan muuta.

Pup hoodit ovat suosittu fetissi- ja kink piireissä, erityisesti puppy play yhteisössä. Usein hupun käyttäjä ottaa roolikseen käyttäytyä koiramaisesti ja tulla myös kohdeksi koirana (Lawson & Langdrige, 2020). Vaikka pup hoodit eivät samalla tavalla riko ajatustamme liikkeestä ja ajasta kuten van Herpenin Syntopia-maski, ne peittävät alleen ihmisyyden ja tuoden esiin jotain muuta. Pup hood luo ihmisestä lemmikin, jonka kanssa täytyy kommunikoida sen mukaisesti. Se avaa myös mahdollisuuden ihmisille kokea ylilajista kanssakäymistä itse, olemalla joko lemmikki tai omistaja. Pelkkä pup hood ei ole myöskään ainoa vaate, jolla yksilö voi häivyttää rajaa oman ihmisyyden ja ei-ihmisenä olemisen välillä; esimerkiksi erilaiset tassua muistuttavat liikerajaa estävät vaatteet, jotka pakottavat käyttäjän nelinkontin.

Vaikka pup hoodeja ei ole vielä näkynyt suurissa muotinäytöksissä, kuten Iris van Herpenin asuja, on syytä pohtia, voisimmeko hyötyä yhteistyöstä ja tutkimuksesta tälläkin saralla. Voisimmeko esimerkiksi hyödyntää vaatesuunnittelijan ja puppy playtä harrastavan henkilön yhteistyönä suunniteltuja vaatteita ymmärtääksemme paremmin posthumanismin konteksteja? Myös aiempaan lukuun viitaten, miten esimerkiksi objektiseksuaalin kanssa luodut vaatteet voisivat näyttää? Voisimmeko saada ideoita vaatteisiin, joissa ihminen ei ole keskiössä, mutta ympäristö, elämä ja kommunikaatio?

MARGINAALISTA YLÖS

Marginalisoidut ryhmät ovat minusta tärkeässä osassa, kun puhutaan posthumanismin tutkimuksesta ja tulevaisuudesta. Seksuaali-, sukupuoli-, neuro-, kulttuuri- ja etniset vähemmistöt omaavat valtavan määrän tietoa, jota harvemmin otetaan positiivisessa valossa tutkimuksen kohteeksi – jos ollenkaan. Esimerkkinä uusista tutkimuksen kohteista toimisi aiemmin tässä esseessä mainitsemani autistit, objektiseksuaalit ja puppy play yhteisö. Muita yhteisöjä, mitä mieleeni tulee ja olisin halunnut kirjoittaa ja tutkia jos aikaa olisi ollut enemmän ovat therianit, transihmiset ja xenogender.

Myös saamelaiset ja karjalaiset voisivat tuoda uutta ja tarpeellista näkökulmaa posthumanistisen tutkimuksen kentälle.

Haluan lainata yhtä muistiinpanoani suoraan tässä, sillä koen että se kaikessa raakuudessaan kuvaa paremmin sitä luettua autismin kokemusta, mitä tätä esseetä varten teksteistä sain:

”Autistit, osittain kasvuympäristön ja osittain ihan omassa olemuksessaan, kokee objektisointia. Sä et oo inhimillinen eläin, sä oot autisti, sä oot objekti. Niin sitä on paljon helpompi rakastua esim objektiin, koska sä voit ymmärtää sitä. Tulee myös mieleen therianit objektiseksuaalisuuden lisäksi ja on tosi mielenkiintoista nähdä, miten sen sijaan että ihmiskunta juhlistais näitä ihmisiä jotka koettelee jotain rakkauten ja identiteetin rajaa, miten me ei juhli niitä vaan ne koetaan väärinä ja häpeällisinä. Vaikka sehän on ihan sairaan upeeta, että sun aivot pystyy kokeemaan jotain niin suurta ja inhimillisyyden ylittävää.”

Kun puhutaan ylilajien välisestä yhteistyöstä, on hyvä muistaa, ketkä lasketaan ihmiseksi. Marginalisoidut ryhmät ovat pitkään nähty jonain muuna, kuin ihmisinä. Nyt määritellämme uutta ihmistä posthumanismin kautta, on aika ottaa marginaaleissa kulkevat ihmiset mukaan keskusteluun.

Viitattut lähteet:

- Autismiliitto. (2023, August 31). Perustietoa autismista. <https://autismiliitto.fi/autismi/perustietoa-autismista/#title-0>.
- Duodecim, & Lumikukka Socada. (2019, September 12). Autismikirjon häiriöt. <https://www.terveyskirjasto.fi/dlk00355>.
- Farhangi, M., Laleh, A., & Farideh, P. (2021). Posthumanist Strategies of Forming Surrogate Cyborg Subjectivity in Contemporary Young Adult Autism Novels. *Critical Literary Studies*, IV(2). <https://doi.org/10.34785/J014.2022.191>
- Flinkkilä, J. (2012). Rautaiset rakastajat – matka Erika Eiffelin maailmaan. Like.
- Gatzia, D. E., & Arnaud, S. (2022). Loving Objects: Can Autism Explain Objectophilia? *Archives of Sexual Behavior*, 51(4). <https://doi.org/10.1007/s10508-021-02281-5>
- Karoliina Lummaa, & Lea Rojala. (2020). Posthumanismi.
- Lawson, J., & Langdrige, D. (2020). History, culture and practice of puppy play. *Sexualities*, 23(4). <https://doi.org/10.1177/1363460719839914>
- Piotrowska, A. (2008, June 8). Married to Eiffel tower [Video recording]. <https://www.imdb.com/title/tt1671539/>
- Reddington, S., & Price, D. (2016). Cyborg and autism: exploring new social articulations via posthuman connections. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 29(7). <https://doi.org/10.1080/09518398.2016.1174898>
- Rynkiewicz, A., Janas-Kozik, M., & Słopeń, A. (2019). Girls and women with autism. *Psychiatria Polska*, 53(4), 737–752. <https://doi.org/10.12740/PP/OnlineFirst/95098>
- Simner, J., Hughes, J. E. A., & Sagiv, N. (2019). Objectum sexuality: A sexual orientation linked with autism and synaesthesia. *Scientific Reports*, 9(1). <https://doi.org/10.1038/s41598-019-56449-0>
- Smelik, A. (2022). Fractal Folds: The Posthuman Fashion of Iris van Herpen. *Fashion Theory - Journal of Dress Body and Culture*, 26(1). <https://doi.org/10.1080/1362704X.2020.1850035>
- Vänskä, A. (2018). How to do humans with fashion: Towards a posthuman critique of fashion. *International Journal of Fashion Studies*, 5(1). https://doi.org/10.1386/inf.5.1.15_1
- Zener, D. (2019). Journey to diagnosis for women with autism. *Advances in Autism*, 5(1), 2–13. <https://doi.org/10.1108/AIA-10-2018-0041>

Nussia nurmikolla
nuotion nuokkuessa
nukahtamatta
Nuuksiossa

Nuorison nuhtelu
nuuskaa nuuskiessa
Nukkekoditon
Nurmijärvellä

Nuottien numerointi
nuoruuden nuolema
nu-metallia
Nummelassa

Sydän on oikealla
ja me saksimme sen puhki

Sillä me välitämme,
kaltaisistamme rikkaista

Kun isäsi kuolee ambulanssiin,
koska lähin päivystys on
liian kaukana

Kun äitisi makaa
peskaisissa vaipoissaan,
koska hoitajan on korvannut
älymatto

Kun n^otsit marssivat kaduilla
poliisien hellässä huomassa

Ja lapset jonottavat leipää,
jota ei edes riitä kaikille

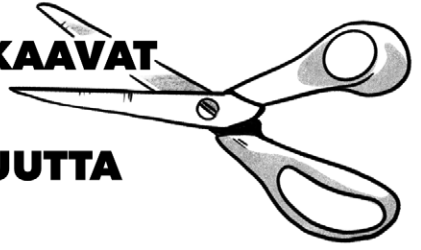
Muista meidän
vahva ja välittävä Suomi.

-SATU

LEIKKAUKSET UHKAAVAT NUORTEN YHDENVERTAISUUTTA

Eppu Wikström

Hallitus haluaa leikata nuorten kuntoutusrahasta. Mutta älkää huoliko, Teemu Keskisarjalla on hyviä neuvoja:

"1980-luvun nuorilla ei ollut kummoista kuntoutusrahaa, eikä muitakaan ihmepalveluita. Silloin oli psykiatrina äreä faija, ja psyykenlääkkeenä keskikalja. Silti useimmat 1980-luvun nuoret selvisivät elämästä hengissä"

1980-luvulla itsemurha luvut **kasvoivat**.
(Duodecim 2003)

Ei me kaikki selvitty.

Hallituksen leikkaukset vaikuttavat **jo** syrjäytymisvaarassa olevien nuorten elämään.

Hallitus väittää haluavansa ihmisten työllistyvän, mutta samaan aikaan se leikkaa palveluista, jotka auttaisivat riskiryhmässä olevia nuoria saamaan tukea ja pääsemään työelämään.

Pitkäaikaistyöttömyys

Matala koulutus

Toimeentulo-ongelmat

Mielenterveysongelmat

Päihdeongelmat

Neuroepätyypillisyyttä

Vammaisuus

Mene töihin!

Joo, mutta tarvisin apua-

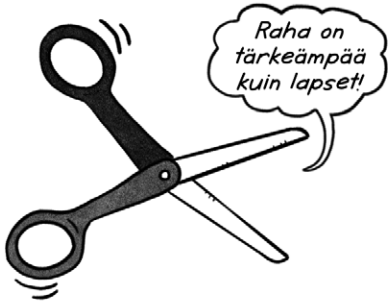
Ei.

Syrjäytyminen lisää itsemurhan riskiä. (THL 2023)

Tämä ei ole ensimmäinen leikkaus, joka vaikuttaa haavoittuvassa asemassa oleviin lapsiin.

Hallitus on lakkauttamassa selkokielisen oppimateriaalituotannon kehitysvammaisilta ja muilta runsaasti tukea tarvitsevilta lapsilta. (Kehitysvammaliitto 2024).

Opike on kehittänyt ja tuottanut oppimateriaaleja erikoisryhmille jo vuodesta 1988 lähtien.

10% kaikista perusopetuksen oppilaista opiskelee erityisen tuen piirissä.

Kaikilla lapsilla on oikeus peruskoulutukseen, kaikilla nuorilla on oikeus opiskella ammattikoulussa taikka lukiossa.

Ammatillisessa erityisopetuksessa opiskeli yli 30 000 opiskelijaa vuonna 2022.

11-14% väestöstä tarvitsee selkokieltä

(Kehitysvammaliitto 2024)

Ei ole **tasa-arvoa** ilman **yhdenvertaisuutta**.

"Tasa-arvoa on antaa kaikille pari kenkiä. **Yhdenvertaisuutta** on antaa kaikille oikean kokoiset kengät"

-Susan K Gardner

Me molemmat pidämme opiskelusta! Meillä on vain erilaiset tukitarpeet!

Ainakin

-600 000 €

+1000 000 €

Leikkauksia kehitysvamma- ja autismijärjestöille myönnettäviin apurahoihin.

Ampumakeskukselle Ouluun.

Jo tehdyt leikkaukset vaikuttavat tähän ihmisryhmään.

Järjestöjen neuvontapalvelut vastaavat vuosittain tuhansiin erityisosaamista ja kohderyhmän tuntemusta vaativiin kysymyksiin

Kehitysvammaisten tukiliiton lakineuvonta saa noin. 1400 yhteydenottoa vuodessa.

(Tukiliitto 2024)

Ei välttämätön.

Joukkorahoittakaa se.

"Säästetään", mutta millä hinnalla?

Minkälaisen viestin tämä lähettää nuorille, joilla on vaikeaa?

Vammaiset lapset ja nuoret jotka haluavat opiskella, mutta heiltä evätään mahdollisuudet siihen?

Perheet, joilla on vaikeaa ja jotka tarvitsevat tukea järjestöiltä?

Se, että et tarvitse palveluita joista leikkaat, ei tarkoita sitä, etteikö olisi ihmisiä jotka niitä **tarvitsevat**.

Lähteet

Itsemurhakuolleisuus Suomessa vuosina 1979 - 2001, [Duodecim](https://www.duodecimlehti.fi/duo93815), <https://www.duodecimlehti.fi/duo93815> Viitattu: 13.11.2024

Kehitysvammaiset lapset jäämässä ilman oppimateriaaleja, [Kehitysvammaliitto](https://www.kehitysvammaliitto.fi/kehitysvammaiset-lapset-jaamassa-ilmanoppimateriaaleja-selkokielisen-oppimateriaalituotannon-rahoitus-loppumassa/), <https://www.kehitysvammaliitto.fi/kehitysvammaiset-lapset-jaamassa-ilmanoppimateriaaleja-selkokielisen-oppimateriaalituotannon-rahoitus-loppumassa/> Viitattu: 15.11.2024

Nuorten saamiin sosiaalietuuksiin uusia leikkauksia - Hallitus korostaa vanhempien vastuuta, [HS](https://www.hs.fi/politiikka-art-2000010827882.html), <https://www.hs.fi/politiikka-art-2000010827882.html> Viitattu: 14.11.2024

STEA-leikkaukset vaarantavat kehitysvamma- ja autismijärjestöjen ydintoiminnat, [Tukiliitto](https://www.tukiliitto.fi/ajankohtaista/stea-leikkaukset-vaarantavatkehitysvamma-ja-autismijarjestojen-ydintoiminnat/), <https://www.tukiliitto.fi/ajankohtaista/stea-leikkaukset-vaarantavatkehitysvamma-ja-autismijarjestojen-ydintoiminnat/> Viitattu: 14.11.2024

Itsemurhakuolleisuus 1921-2010, [Tilastokeskus](https://stat.fi/til/ksyyt/2010/ksyyt_2010_2011-12-16_kat_006_fi.html), https://stat.fi/til/ksyyt/2010/ksyyt_2010_2011-12-16_kat_006_fi.html

Viitattu: 13.11.2024

Nuorten syrjäytymisen ehkäisy, THL, <https://thl.fi/aiheet/lapset-nuoret-ja-perheet/hyvinvointi-ja-terveys/nuorten-syrjaytymisen-ehkaisy> Viitattu: 14.11.2024

Viitattu: 14.11.2024

Itsemurhien ehkäisy, THL, <https://thl.fi/aiheet/mielenterveys/itsemurhien-ehkaisy> Viitattu: 14.11.2024

MIKSI VIESTIÄ SARJAKUVALLA?

Teksti ja kuvat: H-P Ontto-Panula

Tiedeviestinnässä etsitään jatkuvasti uusia suuntia. Jo vuonna 2013 Tiedonjulkistamisen neuvottelukunta (TJNK) julkaisi opetus- ja kulttuuriministeriön toiveesta kansallisen tiedeviestinnän toimenpideohjelman. Ohjelmassa kerrotaan, että tiedeviestinnän tulisi palvella tieteen ja tutkimuksen kenttien lisäksi myös kansalaisten osallisuutta tieteestä ja sen mukanaan tuomista edistysaskelista (7).

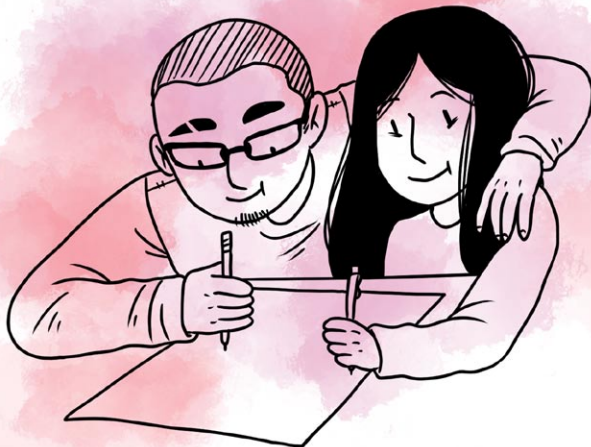
Erilaiset tieteen yleistajuistamisen muodot ovat kasvattaneet suosiotaan. Hyvänä esimerkkinä voidaan käyttää tietopohjaisia podcasteja. Radiomedian teettämien selvitysten (2020; 2023) mukaan podcastien kuuntelun tärkeimpien syiden kärkijoukossa on viihtymisen ohella halu oppia uutta. Tiedeviestinnän ja vuorovaikutuksen tarkeys näkyy myös siinä, että monissa tieteen suuremmissa apurahoissa vaaditaan viestintä- ja vuorovaikutussuunnitelman tekemistä jo rahoitushaun yhteydessä. Esimerkiksi Suomen Akatemian STN-hanketta haettaessa hakemukseen vaaditaan vaikuttavuustavoitteen määrittäminen ja noin sivun mittainen vuorovaikutussuunnitelma.

Tieteellisen tiedon viestiminen suuremmalle yleisölle on haasteensa. Vaikka monet artikkelit onkin julkaistu Open access -lisenssillä tiedon saatavuuden takaamiseksi, on tarve helpopolukuisemmille tieteellistä tietoa välittävillä julkaisutavoilla valtava. Open access -julkaisut ovat saatavilla ilmaiseksi kenelle tahansa verkon käyttäjälle (Suber, 2012, 4–5). Tällainen tiedon avaaminen ei kuitenkaan takaa saatavuutta. Usein vieraskielisen tutkimustekstin lukeminen on vaikeaa, jos tekstilaji ei ole lukijalle tuttu. Tähän tarvitaan ratkaisuksi yleistajuistamista, missä sarjakuvalla on oma paikkansa.

SARJAKUVA SAAVUTETTAVUUSTYÖKALUNA

Sarjakuvan käyttöä saavutettavassa viestinnässä on testattu ja pilotoitu eri puolilla maailmaa ja eri aloilla. Markkinointitutkimuksen puolella on huomattu, että kuvat lisäävät käyttäjien sitoutumista ja aktiivisuutta, erityisesti sosiaalisen median viesteissä (Li & Xie, 2019). Uudessa-Seelannissa havaittiin, että sarjakuvien käyttö viestinnässä lisäsi ihmisten aktiivisuutta COVID-19-kyseilyihin vastaamisessa. Sarjakuvien käyttö lisäsi merkittävästi eri etnisistä taustoista tulevien ihmisten vastausten määrää, oletettavasti siksi, että kyselyn tarkoitus oli helpompi ymmärtää kuvallisen ohjeen avulla (Kearns et al., 2021). Yhdysvalloissa tehdyssä tutkimuksessa

sarjakuvien on myös havaittu parantavan vieraan kielen tekstin ymmärtämistä (ks. Merç, 2013). Tämä auttaa erityisesti pakolaisia ja muita maahanmuuttajia. Toisessa yhdysvaltalaisessa tutkimuksessa taas huomattiin, että sarjakuvien opetuskäyttö paransi huomattavasti luetunymmärtämisen tasoa erityisesti niillä, joilla oli lukemisen vaikeuksia, kuten dysleksiaa (ks. Smith ym, 2019). Lisäksi samainen tutkimus huomautti luetunymmärtämisen kasvavan hieman myös muilla ryhmillä, vaikka muutos ei ollutkaan yhtä merkittävä, kuin lukivaikkeuksien kohdalla. Huomattavaa kuitenkin on, että sarjakuvien käyttö ei tutkimuksen mukaan haitannut kenenkään oppimista, vaan muutokset olivat positiivisia.

Kuvien ja tekstin yhteistyö siis parantaa monimutkaisemman tiedon ymmärrettävyyttä ja keventää lukukokemusta. Tällainen lukemisen selkeyttäminen ja keventäminen on erityisen hyödyllisiä, kun tutkimuspohjainen viestintä siirtyy verkkoalustoille ja pyrkii tavoittamaan mahdollisimman laajan yleisön.

Lähteet:

- Kearns, Ciléin. Kearns, Nethmi. Braithwaite, Irene. Shortt, Nick. Eathorne, Allie. Semprini, Alex. Beasley, Rickhard. (2021). Using comics and curiosity to drive pandemic research on a national scale, *Journal of Visual Communication in Medicine*, 44(1), 12–22.
- Li, Yiyi. Xie, Ying. (2020). Is a Picture Worth a Thousand Words? An Empirical Study of Image Content and Social Media Engagement. *Journal of Marketing Research*, 57(1), 1–19.
- Merç, Ali. (2013). The effect of comic strips on EFL reading comprehension. *International Journal on New Trends in Education and Their Implications*, 4(1), 54–64.
- RadioMedia. (2020). Podcast, podcast: Tutkimus podcastien kuuntelusta helmikuussa 2020. <https://radiomedia.fi/tutkimukset/podcast-tutkimus-2020/>.
- RadioMedia. (2023). Näin suomalainen kuuntelee: Digiäudiotutkimus 2023. <https://radiomedia.fi/tutkimukset/nain-suomalainen-kuuntelee-digiaudiotutkimus-2023/>.
- Smith, Patrick L. Goodmon, Leilani B. Howard, Jordan R. Hancock, Rebekah. Hartzell, Kylie A. Hilbert, Sarah E. (2021). Graphic novelisation effects on recognition abilities in students with dyslexia, *Journal of Graphic Novels and Comics*, 12:2, 127–144.
- Suber, Peter. (2012). Open Access. The MIT Press: Cambridge, London.
- TJNK. (2013). Tiede kuuluu kaikille! Kansallinen tiedeviesticinnän toimenpideohjelmalla. Tiedonjulkistamisen neuvottelukunta: Helsinki.

SUOMI JA KOLME PAHAA HALTIJAKUMMIA

Kuvitus ja tekstit: Sara Valta, Värit: H-P Ontto-Panula

TARRASOTAA NATSEJA VASTAAN

Teksti ja kuvat: H-P Ontto-Panula

Jokaisella meistä on varmasti kotonamme ties millaisia turhakkeita, kuten fidget spinnereitä, lasisia juomapillejä, pillin pesuharjoja, sukkaklipsejä ja paljon muuta. Lisäksi meistä jokaisella on varmasti tämä todella samaistuttava ongelma, joka on eräällä tutullani. Hän käy usein peittämässä natsitarroja kaupungilla erilaisilla anti-fasistisilla tarroilla...

Kiinnitä
tarran alaosa
selfiekkeppiin!

Muista silti
ottaa koko tarrasta
tausta irti.

Ja näin voit käyttää
turhaketta korkealla olevien
natsitarrojen peittämiseen!

Älä anna fasismin näkyä kaduilla. Jos mietit mistä anti-fasistisia tarroja saa, kannattaa käydä kurkkaamassa paikallisessa anarkistisessa kirjakaupassa, kahvilassa tai baarissa. Myös erilaiset natsveja vastustavat mielenosoitukset ovat hyviä paikkoja tarrojen saamiselle. Jos anti-fasistisia tarroja ei ole saatavilla, mikä vain isomman puoleinen mainostarra kelpaa. Ja vielä yksi keino! Voit aina itse ostaa tulostettavaa tarrapaperia ja printata ihan omia tarrojaasi!

TERAPIA

Teksti: Ihmisenkaltainen, kuvat: Paju Ruotsalainen

Sisältövaroituis: mielenterveysongelmat, itsetuhoisuus, mainintana itsemurha-alttius

Julkaistu alun perin Maan Sataman Sanomat 1/2024

Nimimerkki Ihmisenkaltainen halusi terapiaan. Ongelmiksi muodostuivat kankea byrokratia ja terapeutin löytäminen. Vaikka syvemmästä hoidosta oli aiemmin ollut hyötyä, ei kelakorvausta uuteen jaksoon myönnetä yli viiteen vuoteen.

Kursiivilla olevat tekstit suoria lainauksia hoitotahojen kirjauksista.

06/2015

KELA:n kuntoutusterapia päätymässä psykologin vastaanotolla. Edelleen voimavarat suhteellisen niukat. Varsin luontevasti ikäisensä nuoren miehen tyylisesti vuorovaikutuksessa.

Olen 26-vuotias, kun kuntoutusterapiani on päättynyt juuri. Terapiani loppui melko äkillisesti, puhuimme psykologini kanssa lopetuskäyntien ajankohdista, mutta sairastapauksien ja lomien takia tapaamisia jouduttiin perumaan. Kesän jälkeen en enää kuullut psykologistani enkä äkillisesti peruttujen tapaamisten aiheuttaman häpeän takia uskaltanut ottaa häneen enää yhteyttä. Tiiviin terapiayhteyden loppuminen tuntuu ensin helpottavalta, en ole enää kiinni aikatauluissa ja asioiden läpikäynnissä.

10/2016

Aika lääkärille mielenterveyspuolelle. Kesällä -15 loppunut kelan tukema terapia. Toivoo arvioita tilanteestaan sekä jatkosta.

11/2016

Ahdistusoireilu palannut taasen vahvempana. Lääkitys menee. Haluaisi uudelleen lähetteen mielialapkl.

Syksyn aikana oloni alkaa jälleen heiketä. Alan tajuta, kuinka merkittävä apu terapiastani ja jatkuvasta hoitokontaktista on ollut. Hakeudun lääkärin vastaanotolle, mutta en saa uutta lähetettä psykiatriselle poliklinikalle oireideni sen hetkisen lievyyden takia. Turvaidun opiskelijaterveydenhuoltoon vaikka kokemussteni mukaan hoitoa en saa sieltä yhtään sen nopeammin tai helpommin. Saan psykiatrin ajan usean kuukauden päähän, aikaa varaa-

va hoitaja pahoittelee tilannetta ja toteaa YTHS:n (Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö) mielenterveyspuolen resurssien olevan minimaaliset. Psykiatri kirjoittaa minulle lähetteen julkisen puolen psykiatrian poliklinikalle sekä uusii lääkitykseni. Saan kuulla Kelan karensista, minkä perusteella päättäneen kuntoutusterapiain jälkeen seuraavaa tuettua terapiajaksoa voi hakea aikaisintaan viiden vuoden päästä. Alan odottaa vuotta 2020.

03/2017

Tulee YTHS:n psykiatri läheteellä jatko-hoitoon hoito- ja kuntoutussuunnitelman tarkastusta ja jatkohoitoa varten masennuksen ja ahdistuksen vuoksi. Ahdistuneisuus lisääntynyt, kertoo, että päivittäin pään sisäinen kova meteli. Ei muiden ihmisten ääniä kuule tai muuta poikkeavaa. Toistuvia pakonomaisia visuaalisia mielikuvia.

05/2017

Ketipinorilla alkuun pakkoajatukset hävinneet kokonaan. Hiljalleen palautuneet mutta pysyneet huomattavasti vähäisempinä kuin aiemmin. Useita kertoja viikossa – ahdistuneisuus on lamaannuttavaa. Hoitajan käynnit toteutuneet noin kaksi kertaa kuukaudessa.

Pääsen psykiatrian polille keväällä 2017. En muista psyykkisesti voineeni koskaan näin huonosti, kuulen jatkuvasti pakkoajatuksia ja kivun tuottaminen on ainoa tapa rentouttaa kroppani jännitystä. Lääkitystäni muutetaan. Tapaan psykiatrista sairaanhoitajaa korkeintaan kahdesti kuussa sekä psykiatria muutaman kuukauden välein. Psykiatri vaihtuu noin puolen vuoden välein lääkäreiden suorit-

taessa erikoistumisjaksojaan. Ensitiökseen uusi lääkäri halua vaihtaa aina lääkitystäni huonon hoitovasteen takia.

08/2017

Syksylle nimetyn hoitajan kanssa alustavasti pohdittu ahdistusryhmään osallistumista ja tämä suositeltavaa. Elokuun ryhmälienee täynnä mutta seuraavaan alkavaan ryhmään mahdollisuuk-

sien mukaan suositetaan. Mikäli ahdistusryhmän kahdeksan käyntiä herättävät potilaassa ajatuksen, että terapiatyypisesti haluaisi asioiden parissa työskennellä, voidaan jatkossa DKT tai psykoterapiaa harkita. Käyn psyk. polin kahdeksan kerran ahdistusryhmässä, jossa käydään läpi ahdistuksen hallinnan keinoja. Ryhmämuotoinen työskentely tuntuu hankalalta ja aiheiden käsittely jää hyvin pinnalliseksi. Kyselen joka kerran psykiatria tavatessani mahdollisuutta julkisin varoin kustannettavaan lyhytterapiaan, mutta tätä ei lähdetä toteuttamaan. Syy jää minulle epäselväksi.

11/2017

KELAn psykoterapian koki hyödyllisenä, mutta ei ehtinyt kaikkia asioita käsittelemään. Potilas on kiinnostunut ja halukas DKT-ryhmään. Suositellaan potilaan ottamista jonoon. Sertraliniinista ei sivuvaikutuksia. Ketipinor unettomuuteen, trigly nousut. Kokeillaan vaihtaa Triptyyliin.

Alan tajuta hiljalleen hoitoni olleen pitkälti oireiden hillitsemistä, mutta en ole tunnistanut lapsuudessani ja nuoruudessa kokemiani traumoja ahdistuksen lähteekseni. Tässä vaiheessa en toki tunnusta asiaa edelleenkaan, en edes halua kuulla tai nähdä sanaa ”trauma”. Alan väsyä uusiin lääkekokeiluihin, saan kaikista lääkkeistä lievempiä tai pahempia sivuoireita. Olen ollut nuoresta pitäen hyvin lääkemyönteinen, mutta kahden vuoden sisään tulen kokeilemaan yhteensä kahdeksaa eri lääketä. ”Avomurtuman hoitamista laastarilla”, pohdin usein lääkehoidostani.

11/2018

DKT terapia jatkuu, samoin käynnit erikoissairaanhoidajan vastaanotolla. Jatkossa mahdollisesti haetaan uudestaan Kelan kuntoutusterapiaa.

Aloitan maaliskuussa 2018 dialektisen käytäytymisterapian (DKT) ryhmämuotoisena. Ryhmä kokoontuu kerran viikossa. Vieraiden kanssa samassa tilassa oleminen tuntuu haastavalta ja joudun pakottamaan itseni joka käynnille.

03/2019

Jatkosuunnitelma tehdään lähete nettiterapian, suositellaan ahdistuneisuusryhmään. Kelan psykoterapiasta viisi vuotta ensi vuoden puolella ja jatkossa voidaan hakea jatkoa Kelan psykoterapiaan tämä onnistunee terveysaseman kautta. Suunnitelmissa nyt kevään aikana päättää hoitajakso ja hoito siirtyy omalle terveysasemalle. Soittoaika kahden viikon kuluttua ja päätöskäynti huhtikuussa.

04/2019

Potilas kokee jakson aikana vointinsa hieman kohentuneen ja hyötyneensä DKT taitoryhmähoidoista. DKT-taitoryhmähoito on päätynyt maaliskuun lopulla. Tehty lähete nettiterapiaan.

Kaksi vuotta on tullut täyteen, joten hoitokontaktini katkeaa psykiatrian poliklinikalle. Sairastan kroonisesti, mutta hoitoa myönnetään lyhyissä patkissa. DKT-ryhmä on herättänyt ristiriitaisia tunnelmia ja sanallistan ne eräällä tapaamiskerralla: ”mietin ensimmäiset 11 kuukautta, että mitä hittoa mä täällä teen”. Tunnistan kuitenkin saaneeni paljon työkaluja ja ryhmäterapien hyöty kristalloituu eräseen talviseen päivään, kun olen kotimatalla saamassa massiivista kehon lamauttavaa paniikkikohtausta. Tajuan työntää paljaat käteni syvälle lumihankeen ja tunnustella kehoni reaktioita. Tunnen ensimmäistä kertaa vuosikausiin hallitsevani toimintakyvyyttömäksi minut tehnyt ahdistustani.

08/2019

Opiskelija ottaa yhteyttä, sillä toivoo aikaa psykiatrilte. Kertoo olleensa mielenterveyspo-

liklinikan asiakas ahdistuneisuuden ja masentuneisuuden vuoksi viimeiset vuodet, jonne hänet ohjattu YTHS:n kautta. Käynyt YTHS:n psykiatrin vastaanotolla 16.1.2017. Mielenterveyspoliklinikalta hänet uloskirjattu hiljattain. Tällä hetkellä ei lääkityksiä käytössä.

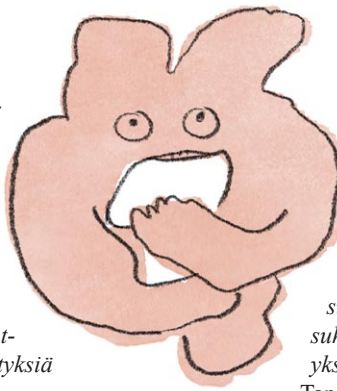
Kertoo, että tällä hetkellä on masentuneisuutta ja itsetuhoisia ajatuksia. Ei ole itseään vahingoittanut, eikä koe nyt olevansa itsemurha-altis. Toivoo lääkitystarpeen arviota. Yleislääkäriajat menevät kuukauden päähän. Opiskelija kokee tarvitsevansa apua aikaisemmin.

Suositeltu lähetteen hakemista, jotta voisi palata takaisin psyk.polille. Siellä mahdollista arvioida myös ostopalvelopsykoterapian mahdollisuus, koska Kelan kuntoutusterapia ei tule vielä kysymykseen, aikaisintaan 5 vuotta edellisen jakson päättymisestä.

Hoitoni päättyy huhtikuussa 2019 ja kesän aikana vointini romahtaa jälleen, kuten aina ennenkin jäätyäni ilman hoitoa. Hoitomyönteisyyteni on karissut ja olen itsenäisesti päättänyt lääkitykseni sivuoireiden ja heikon hoitovasteen takia. Teen kesällä palkkatöitä äärimmäisen ahdistuksen vallassa. Kirjoitan nettiterapiassa tuntemuksiani ylös ja netti-terapeutti soittaa minulle huolestuneena muutama otteeseen. Toteamme lopulta yhdessä nettiterapian olevan vääraikaista ja minulle vääriä hoitomuoto.

09/2019

Potilas keskeytti nettiterapian hyödyttömänä. Lääkehoitoa ei ole ollut 5/2019 jälkeen, erilaisia lääkeyhdistelmiä ollut käytössä vaihtelevin ja pääosin heikoin hoitovastein, viimeisin Brintellix 5mg ja Voxra 150/300mg. Hänelle on kokeiltu sertraliinia, mikä aiheuttaa lihaskäyksiä, vaihdettu venlafaksiiniin, joka ei sopinut ja vaihdettu edelleen Valdoxaniin, josta myös haittavaikutuksia.

10/2019

Potilaasta tullut uusi lähete YTHS:lta. Vastikään 2 vuoden hoitajakso päättynyt, saanut kattavasti mielialahäiriö-pkl:n tarjottavissa olevat hoitomuodot. Otetaan konsultaatiokäynnille - lääkityksen suhteen vielä jotain tehtävissä? yksilöpsykoterapia?

Tapaan uuden lääkärin, mikä tarkoittaa uutta lääkitystä. Tällä kerralla kokeilu tuntuu onnistuneelta, sivuoireet ovat lieviä ja aktiivisuuteni lisääntynyt huomattavasti.

04/2020

Ahdistus on suurin ongelma, joka aiheuttaa aloittekyvyttömyyttä, plas ollut kuitenkin suhteellisen toimintakykyine, hoitanut koti-asoitaan, opiskelu ei kuitenkaan täsipäiväistä.

05/2020

Terapiassa ollut aiemmin ja karenssi umeptumassa kesällä. Käynyt DKT:ssä, joka loppunut viime keväällä. Terapian suhteen potilaan karenssi päätymässä kesällä, jonka jälkeen voi aloittaa halutessaan uuden terapianhankintaprosessin.

Maaginen viiden vuoden raja lähestyi, olen kärsinyt karenssiini! Voin hakea terapiaa! Elämäni parantuu välittömästi!

...paitsi että oikeasti tässä vaiheessa olen väsynyt byrokraatiaan, psykiatreihin, poleihin, resepteihin enkä jaksa aloittaa rankaksi tietämäni terapianhakuprosessia välittömästi viiden vuoden rajan ylittyäni.

07/2020

Hoito päättyy, jatko YTHS ja terveysasema, joissa lääkkeiden uusinta ja tarvittaessa lääkärinlausunnot.

10/2020

Pyydetty lääkäriaikaa kuntoutukseen liittyen

01/2021

KELA:n tukema psykoterapia päättynyt 2015.Olisi kiinnostunut aloittamaan uuden

psykoterapiajakson erityisesti opintojen loppuunsaattamisen tukemiseksi ja tämän vuoksi lähete uudelleen mielialahäiriöpoliklinikalle laaditaan.

Syksyllä jaksan lopulta ajatella hoitoani uusin silmin. Tarvitsen terapiaa voidakseni paremmin. Tai siis ”pitääkseni työkykyäni yllä”. Tarvitsen terapian hakua varten psykiatrin lausunnon, joten odotan psykiatrilta pääsyä vielä huhtikuulle.

04/2021

Toivoisi pääsevänsä uudelleen psykoterapiaan. Haluaisi käsiteltävän lapsuuden ja nuoruuden-aikaisia traumaattisia kokemuksia ja vaikeaa suhdettaan omiin vanhempiin.

05/2021

Psykoterapia-arvio

Arvioitava on käynyt kognitiivisen Kelan kuntoutuspsykoterapian v. 2012-2015, jossa käsiteltiin mm itseluottamusta. Koki hyötyneensä terapiasta. Kuitenkin koki, että ei kyennyt käsittelemään traumaattisia kehityshistorian tapahtumia. Tähän olisi nyt valmis ja halukas.

Saan B-lausunnon, tapaan (etänä) psykologia, joka neuvoo terapian haussa. Hän varoittaa jo etukäteen prosessin pituudesta ja rankkuudesta. ”Laita ihan vaan suoraan kerralla aina vähintään kymmenelle terapeutille kyselyä.” Olen kuullut kauhutarinoita, joissa ihmiset joutuvat ottamaan yhteyttä yli viiteenkymmeneen terapeuttiin.

05/2021-08/2021

Tutkin Kelan palvelun tarjoajien listaa, Minduun psykoterapeuttihakua, eri yhdistysten listoja terapeuteista ja alan pommittaa mahdollisia tulevia terapeuttejani sähköposteilla. Ohjeistuksen mukaan etsin aina kymmenen potentiaalista tulevaa terapeuttia ja lähetän heille viestiä, jossa kyselen mahdollista tutustumiskäyntiä.

Ensimmäisten kieltävien sähköpostien jälkeen tuntuu pahalta. Noin kymmenennen jälkeen alkaa vain turhauttaa. Kesän aikana lähetän 84:lle psykoterapeutille tiedusteluviestin. Heis-

tä 53 ilmoittaa vastaanottoaikojensa olevan täynnä. Saan varattua tutustumiskäynnin kahdelle terapeutille. Lopuista vajaasta kolmestakymmenestä en kuule mitään.

09/21

Aloitan terapian noin kuuden vuoden odottamisen jälkeen. Lokakuun lopussa saan myönteisen päätöksen Kelalta. Siihen asti maksan käyntini itse. Olen kesäkuussa saanut elämäni ensimmäisen pidemmän työsuojimuksen, joten en joudu ongelmiin. Terapeutti kysyy huolestuneena pärjäämistäni ojentaessaan minulle yli 800 euron laskun. Saan toki osan Kelalta takaisin, mutta esimerkiksi tutustumiskäynnit joudun maksamaan itse. Tutustumiskäynteihin kuluu 320 euroa. Kuukausittaiseksi omavastuukseni jää noin 150-200 euroa riippuen käyntien määrästä.

Terapiani on tarkoitettu kuntouttavaksi ja sen kuntouttavaa vaikutusta seurataan vuosittain. Hakemuksiin kirjoitin yhdeksi tärkeimmistä terapian aloittamisen syistä työkyvyn ylläpitämisen. Mikäli en olisi näinkään työkykyinen kuin nykyään olen, en terapiaa Kelan tukemana saisi. Pelkkä elämänlaadun parantaminen ei olisi tarpeeksi hyvä syy.

MIELENTERVEYTENI TOTAALISALDO VUOSILTA 2015-2021

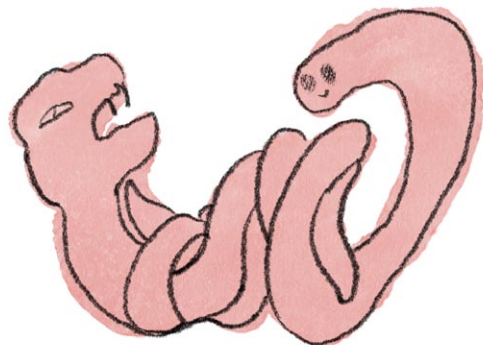
Nähtyjä psykiatreja: 9 kpl

Kokeiltuja lääkkeitä: 12 kpl

Terapeutteja tavoiteltu: 84 kpl

Terapeuttitiedokkaita tavattu: 2 kpl

Terapiaan pääsyn kesto: 6 vuotta

”Mä pelkään, että sä olet uudelleentraumatisoitunut tän terapian aikana.”

Niin siinä taisi käydä. Vuosikaudet odotin terapiaan pääsyä ja terapeutin löydyttyä sinnittelin. Sinnittelin, vaikka jossain syvällä oli koko ajan fiilis, että tää ei ole oikein. Tää tyyppi ei ole turvallinen, tää tyyppi voi satuttaa. Eikä me oikein kumpikaan tajuttu miten ja milloin se kävi. Ei se mikään kertajuttu ollutkaan, se oli vain viikosta toiseen sisälläni kasvavaa epäilystä ja turvatomuutta. Tilassa, jonka pitäisi olla turvallinen tila, sellainen, jossa saa sanoa juuri ne asiat, mitä muualla ei voi. Ihmisen kanssa, joka on nimenomaan minua varten, auttamassa minua.

Mitä sitten tehdään, jos terapeutti vahingoittaa?

Oma reaktioni oli välttely, jätin käyntejä väliin, en vastannut yhteenottoihin. Välttelin kunnes en enää kehdannut ja menin takaisin vastaanotolle. En saanut sanottua, mutta jotain sain kirjoitettua. Tahdoin lopettaa terapian mahdollisimman pian. Oli siitä puhuttu jo ja terapeutti oli yrittänyt ymmärtää mitä tässä oli tapahtunut. Kuin yhtäkkiä olin muuttunut hirvittävästi sulkeutuneeksi ja etäiseksi. Hän ei ollut huomannut niitä pieniä nirhaisuja, joita luottamukseeni terapeuttia kohtaan oli saanut ja lopulta nirhamat muuttuivat avonaisiksi haavoiksi. Miten siinä tilanteessa, kun olin pirstaloitumassa turvattomuudesta, voisi olla mahdollista samassa turvattomuudessa lähteä jotain korjaamaan? No ei se ollutkaan mahdollista, minä jäin ahdistukseni kanssa terapian ulkopuolelle ja terapeutti ehkä miettimään missä mentiin vikaan.

Toisinaan mietin paljonkin sitä, mitä hän minusta pohtii. Tai pohtiiko enää. Kalvaako epäonnistuminen, mietityttääkö miten voin? Vai olenko jo siirtynyt taka-alalle, käsitelty työnohjauksessa loppuun? Välillä saan nautintoa siitä, että ehkä häntäkin ahdistaa ja surettaa. Että ehkä minä en ole ainut, joka kärsi. Ja toisinaan sukellan epätoivon sisälle, ehkä tämä olikin minulle ihan oikein. Miksi edes yritin hakea apua, näppinsä siinä kuitenkin vain polttaa.

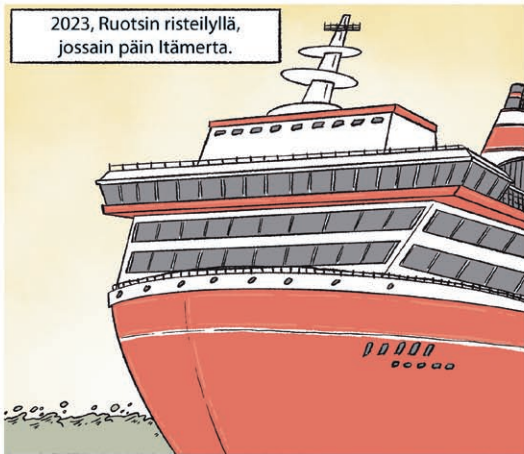
”Aina on mahdollisuus tulla takaisin, vastaanotto on avoinna.”

Lopetuskäynti päättyi positiivisiin sanoihin ja huomasin taas miellyttäväni. Ei tämä nyt niin kamalaa ollut, kyllähän tässä oppi paljon itsestään. Ja hetken olikin helpotus ja vapaus, en enää näkisi tätä ihmistä! Sitten hiipii ne tummat hahmot silmäkulmiin, jokin uhkaava olemus. Sanomiset, eleet, tuoksut. Sohvan tuntu, taulujen ripustukset (yksi rivissä oli aina vähän vinossa), takan koristelut. Joo, voinhan minä tulla takaisin, käydä tämän konfliktin läpi sitten kun olen siihen valmis. 95:llä eurolla tunti. Miksi minun pitää maksaa sen selvittämisestä, että terapeutti epäonnistui työssään? Eikö hänen työtään ollut se minun auttamiseni, turvallisuuden lisääminen? Mitä sitten tehdään kun se epäonnistuu?

Jatketaan asian kanssa yksin ja yritetään unohtaa koko juttu. Vain aina toisinaan, odottamattomalla hetkellä se muistuttaa. Ilman ulkoista syytä silmiä alkaa kirvellä, tekisi mieli piiloon, peiton alle, jonnekin turvaan. Itkettää mutta ei tiedä miksi, eikä itku tule. Heikottaa vaikka on syönyt ja juonut vettä, nukkunut hyvin. On yksinäinen olo, vaikka samassa huoneessa on muita. Odottaa särkyvänsä, mutta jotenkin pysyy taas kasassa. Ainakin hetken.

-Ihmisenkaltainen

MIKROMUOVIMIES

Niin hänestä tuli...

MIKROMUOVIMIES

MITÄ MIKROMUOVIMIES TEKEE SEURAAVAKSI? SEN SAAT TIETÄÄ AKKOJEN HORINOITA NUMEROSSA 2025/2!

SAAVUTETTAVASTA TERVEYDENHUOLLOSTA ON TULOSSA KATOAVA RESURSSI

Teksti: Sara Valta, kuva: H-P Ontto-Panula

Vuosi 2024 loppui rytinällä. Hallituksen päätöksestä sairaanhoidon päivystyksiä supistetaan yhdeksässä kaupungissa ympäri Suomea. Matka päivystykseen voi kasvaa jopa 200 kilometriä. Perusterveydenhuollon ja erikoissairanhoidon ympärivuorokautinen yhteispäivystys loppuu sekä Salossa, että Oulussa, kun taas perusterveydenhuollon päivystys loppuu neljässä eri paikassa. Tämä tarkoittaa, että esimerkiksi Salosta lähetetään entistä enemmän potilaita lähimpänä olevaan suureen sairaalaan Turussa. Potilaat siis siirretään jo ennestään ruuhkautuvaan TYKSiin.

Ei myöskään saa unohtaa sellaisia hallituksen toimia, kuin 500 miljoonan kelakorvauksien nostot yksityisille terveyspalveluille. Tämä tietenkin johti siihen, että nämä yksityiset hinasiivat oitis hintoja ylös. Kelakorvausten lisääminen ei siis autanut ketään muuta, kuin terveysjättejä ja heidän osaakkeenomistajiaan.

Nämä kaikki toimet ajavat terveydenhuoltoa entistä eriarvoisempaan suuntaan. Tämä on ollut kehityksen suunta maailmanlaajuisesti jo vuosikymmeniä. Julkinen terveydenhuolto supistuu ja tilalle tulee entistä enemmän kallistuva sairausvakuutusiin ja henkilökoh-

taiseen vastuuseen perustuva terveysjärjestelmä. Elämme aikana, jolloin ihmisen peruselinedot on sysätty voitontavoittelun logiikan armoille.

Suomen terveydenhuollon taso on varsin hyvä suhteutettuna kuluihin. Country Health Profile 2023 raportin mukaan Suomen terveydenhuolto on laajasti saavutettavissa, vaikka menot ovat EU:n keskiarvoa ja muihin Pohjoismaihin verrattuna suorastaan matalat. Suurin ongelma raportin mukaan ovat kuitenkin pitkät odotusajat. Tämä ei todellakaan helpotu hallituksen sairaalaverkkosupistusten myötä. Kaunistelematta asiaa sen enempiä voi todeta, että ihmisiä tulee kuolemaan tämän vuoksi.

Mitä tälle voi sitten tehdä? Hyvinvointialueilla ei toistaiseksi ole verotusmahdollisuutta ja ne ovat täysin riippuvaisia valtiosta. Koska Orpo ja Purra haluavat ajaa alueet kriisiin, näin he myös tekevät. Tämän voisi kuitenkin muuttaa, kunhan uudistus saataisiin täysin läpi ja alueet voisivat huolehtia omasta taloudestaan itsenäisemmin. Salon tapauksessa päivystystä voitaisiin venyttää kello 22.00 asti illalla eli mahdollisimman pitkään niin että salolaisten ei tarvitsisi läksiä Turkuun asti.

Ennen kaikkea tarvitaan kokonaiskuvan ymmärtämistä. Jos leikataan terveysasemista ja yöpäivystyksestä, kalliit ambulanssikuljetukset lisääntyvät. Turun päivystys vie entistä enemmän kallista kiireellisen avun rahaa. Oikeistopolitiikka ei ole pohtinut kuluja kokonaisuutena. Leikkaaminen on tämänhetkisellem hallitukselle itseisarvo, säästää se sitten tai ei.

Yhdenvertainen julkinen terveydenhuolto keskittyisi tulevaisuudessa kalliin erikoissairanhoidon tarpeen ennaltaehkäisyyn ja laajaan sairaalaverkkoon, jossa perusterveydenhuolto olisi kaikkien saatavilla.

OLI VÄHÄN KAUKANA TÄMÄ SAIRAALA, NIIN TUO SYNTYI JO MATKALLA... MUTTA JOS KATKAISISIT NAPANUORAN?

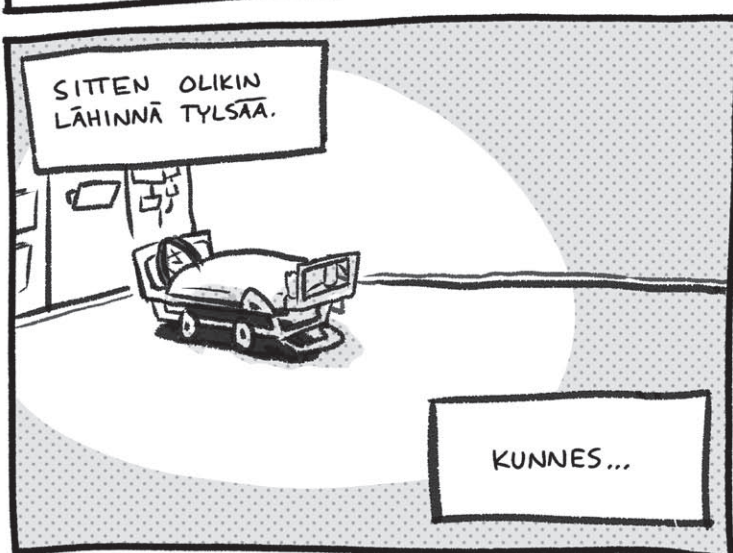

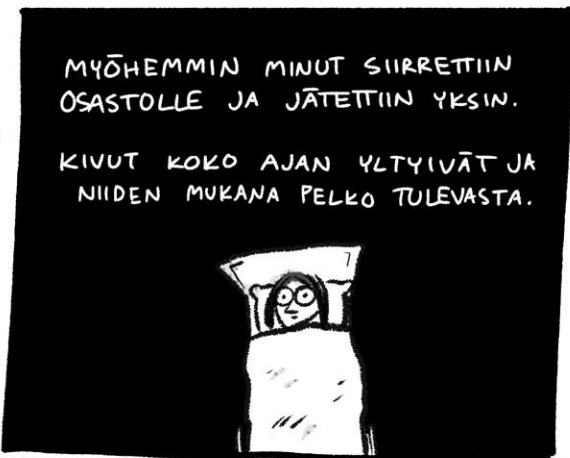
©HPLEKHONEN
HPLEKHONEN.COM

GENITAALI- KIRURGIAN JÄLKEEN

TEKSTI: PII ANTONEN
KUVITUS: EELI LAANINEN

...JA PARSITTU KOKOON.

JA LEIKKAUS-
ALUEELLA
OLI
TÄYSI TUNTO.

KIPU OHITI
KAIKKI MUUT
AISTIMUKSENI.

HENGITTÄMINEN PITI
ERIKSEEN MUISTAA, KAIKKI
AIVOKAPASITEETTI NI OLI
MENNYT KIVUN
PROSESSOINTIIN.

AINA KUN
LUULIN ETTEI
KOVEMPAA
KIPUA VOISI
TUNTEA... SE
VOIMISTUI.

MAAILMANI
EIVÄ KOOSTUNUT
ENÄÄ MISTÄÄN
MUUSTA.

YÖHOITAJA EI
HUOKUNUT EMPATIAA.

MINUN KITINI
ON ILMUUNI
OPIAATEILKE JA
PELKKÄN ETTÄ
MINULLA ON
SAMA JUTTU.

OTETAANPA NYT
LÄÄKKEET MITÄ
LÄÄKÄRI MÄÄRÄÄ..

OLETKO KOSKAAN
MIETTINYT KUINKA
KAUAN KESTÄÄ
12 TUNTIA
ELÄMÄSI PAHIMMAN
KIVUN KESKELLÄ?

LOPUTON YÖ KUITENKIN
LOPPUI, JA PÄIVÄHOITAJA OTTI
MINUT TOSISSAAN.

NO JOPAS! MUTTA
MEIDÄN KIPU- JA
TRANSHOITAJA OVAV
VAPAILLA...

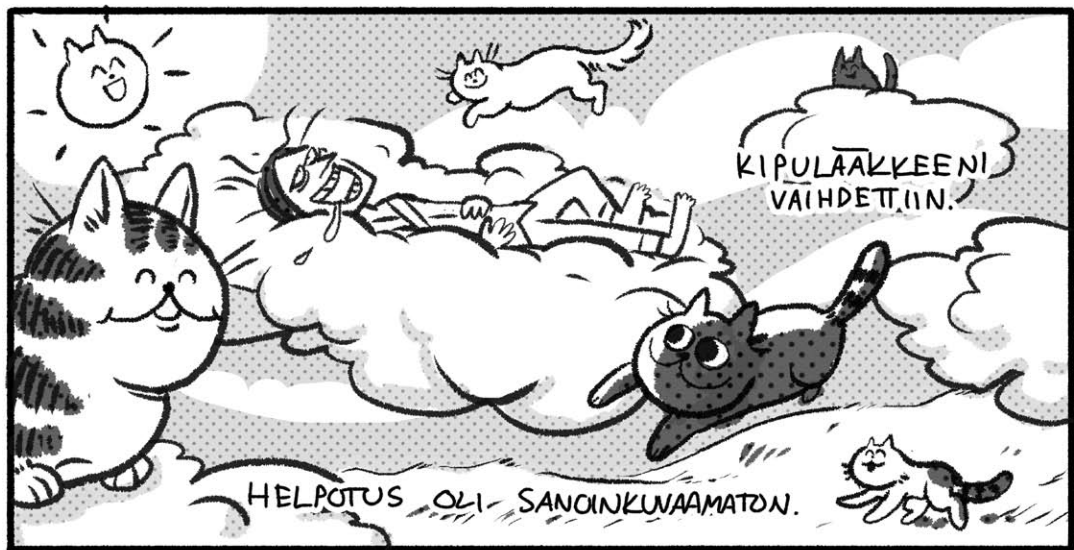
NO
SEPÄ KIVA.

AAAAA

LÄÄKÄRI OLI KIIREINEN, JOTEN
KESTI KAUAN, ENNEN KUIN HÄN TULI.

KYLLÄ KIPUA
PITÄÄ HOITAA! MIKSET
PYYTÄNYT TULEMAAN
AIEMMIN?

NIX

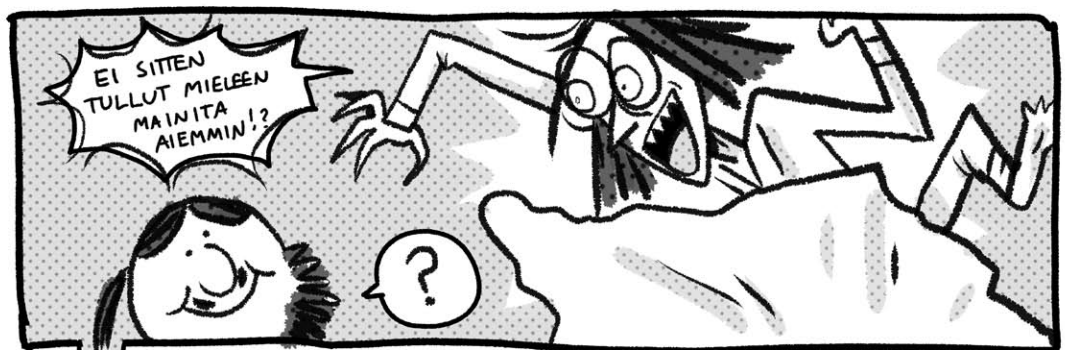
KIPULÄÄKKEENI
VAIHDETTIIIN.

HELPOTUS OLI SANOINKUVAAMATON.

ISÄ TULI
KÄYMÄÄN-
VALTAVA
VÄSYMYKS.

MITENKÄS
TÄÄLLÄ VOIDAAN?

AIKAMOISTA. LUULEN
ETTÄ OLEN IMMUUNI
OPIATEILLE, KUTEN ÄITI.

UKON HORINOITA: PALJASTIN JOUTESSANI PEDON LUVUN ARVOITUKSEN

Teksti: Saippualla peseytyvä mystikko, Kuva: H-P Ontto-Panula

Eräs päivä suihkussa mietiskelin syntyjä syviä, ja ratkaisin aikani kuluksi pedon luvun ”666” arvoituksen. Pedon luku on siis Uuden testamentin ilmestyskirjasta löytyvät mysteeri, jonka avulla uskovat uskovat voitansa paljastaa lopunaikojen globaalin johtajan antikristukseksi. Ilmestyskirjasta löytyy myös täydellisyyden ja Jumalan luku 777, jonka puutteellinen versio 666 on.

Pedon luvun ratkojat eivät ole aiemmin tehtävässään onnistuneet, sillä he ovat jääneet jumiin kolmen kutosen lukuarvoihin ja bongailuihin. Kutosia löydetään Googlen logosta ja viivakoodien viivoista. Suosittu selitys on, että 666 on Keisari Neron nimen lukuarvo latinasta hepreaan käännettäessä. Tätä teoriaa tukee joidenkin tekstien poikkeava pedonluku 616, joka on Neron nimen lukuarvo kreikkalaisten aakkosten pohjalta.

Tässäpä ratkaisuni.

Pahamaineista 666:tta kutsutaan ilmestyskirjassa myös ihmisen luvuksi. Pedon merkki onkin alistumista jonkun toisen luomalle kuvalle todellisuudesta. Petoa kumartavalle sortokoneistojen luomat mielikuvat tuntuvat todellisemmalta kuin todellisuus itse. Jumalan luku 777 on olotila, jossa ihminen ymmärtää, ettei totuus löydy kulttuuriin sidotuista käsitteistä, vaan se on jotain meidän omaa ajattelamme korkeampaa.

Antikristus on konsepti. He ovat johtajia, jotka puhuvat kauniisti, mutta tekojen tasolla sortavat. Heitä seuraavat ilmestyskirjan ratsastajat, sota, nälänhätä, kulkutaudit ja kuolema. Ilmestyskirjassa Pedon sanomaa julistaa ”kuva joka puhuu”. Kuva lumoo ihmiset ja saa heidät ottamaan pedon merkin. Vain merkityt saavat osallistua yhteiskuntaan, ostaa ja myydä. Tällöin puhuva kuva on aikojen saatossa

ollut synnin seurauksilla pelotellut kirkkoherra, kansallisromantiikalla lumonnut fasishti ja kulutusyhteiskuntaa tv:ssä perusteleva poliitikko. Sama kaava toistuu aikakaudesta toiseen.

Koe maailma, tunne, mikä on tärkeää ja tee arvojesi mukaisia tekoja. Näin vältät pedon luvun.

Flunssakausi!
Ei muuta tekemistä,
kuin tyhmä lehti.

